

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Marokko av 5. mai 1972.

Øversettelse

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Marokko til unngåelse av dobbeltbeskatning og gjennomførelse av gjensidig administrativ bistand med hensyn til skatter av inntekt og formue

KONGERIKET NORGE

og

KONGERIKET MAROKKO

SOM ønsker å unngå dobbeltbeskatning og å fastsette bestemmelser om gjensidig administrativ bistand med hensyn til skatter av inntekt og formue,

HAR besluttet å inngå en overenskomst og for dette formål oppnevnt som befullmektigede:

HANS MAJESTET NORGES KONGE:

Hans Eksellense Olav Ivar Leif Paul Moltke-Hansen,
Norges Ambassadør til Marokko.

HANS MAJESTET KONGEN AV MAROKKO:

Hans Eksellense Mustapha Faris,
Finansminister i Kongeriket Marokkos Regjering
som, etter å ha gransket hverandres fullmakter og funnet dem i god og riktig form, er blitt enige om følgende bestemmelser:

Kapittel I

OVERENSKOMSTENS ANVENDELSESOMRADE

ARTIKKEL 1

De personer som overenskomsten gjelder

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av, eller i begge, de Kontraherende Stater.

ARTIKKEL 2

De skatter som overenskomsten gjelder

(1) Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og formue som utskrives for regning av hver av de Kontraherende Stater eller deres regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de utskrives.

(2) Som skatter av inntekt og formue anses skatter som utskrives av den samlede inntekt, den samlede formue, eller deler av inntekten eller formuen, herunder innbefattet skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, skatter av det samlede lønnsbeløp utbetalt av bedrifter, så vel som skatter av verdistigning.

(3) De skatter som denne overenskomst gjelder, er særlig:

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Marokko av 5. mai 1972.

1. for så vidt angår Marokko:
 - (a) jordbruksskatten,
 - (b) kjøpstadsavgiften og avgifter som har tilknytning til denne,
 - (c) skatten av inntekt ved næringsvirksomhet og av fondsopplegg,
 - (d) forskuddsskatten av offentlige og private lønnsutbetalinger, godtgjørelser og honorarer, gasjer, pensjoner, livrenter og obligasjonslån
 (i det følgende kalt «marokkansk skatt»);
2. for så vidt angår Norge:
 - (a) inntekts- og formuesskatten til staten og kommuner,
 - (b) særskatten til staten for utviklingshjelp,
 - (c) avgiften til staten av honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet,
 - (d) sjømannsskatten
 (i det følgende kalt «norsk skatt»).
 - (4) Denne overenskomst gjelder også skatter av samme eller vesentlig lignende art som senere blir utskrevet i tillegg til, eller i stedet for, de gjeldende skatter.
 - (5) De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater vil ved utgangen av hvert år gi hverandre underretning om de endringer som er blitt foretatt i deres respektive skattelover.

Kapittel II

DEFINISJONER

ARTIKKEL 2

Alminnelige definisjoner

- (1) Hvis ikke en annen forståelse fremgår av sammenhengen, har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:
1. «Marokko» betyr Kongeriket Marokko, og anvendt i geografisk betydning, Marokkos landområde, så vel som det område som grenser til Marokkos sjøterritorium og som i skattemessig henseende anses som nasjonalt område, hvor Marokko overensstemmende med folkeretten kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster (kontinentsokkelen);
 2. «Norge», anvendt i geografisk betydning, betyr Kongeriket Norge så vel som det område som grenser til Norges sjøterritorium og hvor Norge overensstemmende med sin nasjonale lovgivning og folkeretten, kan utøve sine suverenitetsrettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster; uttrykket omfatter ikke Svalbard (Spitsbergen), Jan Mayen og de norske besittelser utenfor Europa;
 3. «en Kontraherende Stat» og «den annen Kontraherende Stat» betyr Marokko eller Norge, slik som det fremgår av sammenhengen;
 4. «person» omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning;
 5. «selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
 6. «foretagende i en Kontraherende Stat» og «foretagende i den annen Kontraherende Stat» betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en Kontraherende Stat, og et

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Marokko av 5. mai 1972.

foretagende som drives av en person bosatt i den annen Kontraherende Stat;

7. «statsborger» betyr enhver fysisk person som er borger av en Kontraherende Stat og enhver juridisk person, ethvert interessentskap eller enhver sammenslutning som er stiftet i henhold til gjeldende lov i en Kontraherende Stat;
8. «kompetente myndigheter» betyr:
 - (a) for så vidt angår Marokko, Finansministeren eller den som har fullmakt fra ham;
 - (b) for så vidt angår Norge, Finans- og tollministeren eller den som har fullmakt fra ham.

(2) Ved en Kontraherende Stats anvendelse av denne overenskomst skal ethvert uttrykk som ikke er definert på annen måte, ha den betydning som følger av den nevnte stats lovgivning om de skatter som går inn under overenskomsten, hvis ikke en annen forståelse fremgår av sammenhengen.

ARTIKKEL 4

Skattemessig bopel

(1) I denne overenskomst forstås med uttrykket «person bosatt i en Kontraherende Stat» enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er undergitt beskatning der på grunnlag av domicil, bopel, sete for styre eller ethvert annet lignende kriterium.

(2) Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt (1) er bosatt i begge de Kontraherende Stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:

1. Han skal regnes for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge de Kontraherende Stater, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene).
2. Hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken Kontraherende Stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer en fast bolig i noen av de Kontraherende Stater, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han har vanlig opphold.
3. Hvis han har vanlig opphold i begge de Kontraherende Stater, eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.
4. Hvis han er statsborger av begge de Kontraherende Stater, eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

(3) Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt (1) er hjemmehørende i begge de Kontraherende Stater, skal den regnes for hjemmehørende i den Kontraherende Stat hvor setet for dens virkelige ledelse befinner seg.

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Marokko av 5. mai 1972.

ARTIKKEL 5

Fast driftssted

(1) Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst en fast forretningsinnretning gjennom hvilken foretagendets virksomhet helt eller delvis blir utøvet.

(2) Uttrykket «fast driftssted» skal særlig omfatte:

1. et sted for foretagendet har sin ledelse,
2. en filial,
3. et kontor,
4. en fabrikk,
5. en butikk,
6. et verksted,
7. et bergverk, stenbrudd eller et annet sted hvor naturforekomster utnyttes,
8. stedet for et bygningsarbeid eller monteringsarbeid hvis varighet overstiger seks måneder.

(3) «Fast driftssted» foreligger ikke når:

1. det gjøres bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretagendet;
2. varer som tilhører foretagendet holdes i opplag utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
3. varer som tilhører foretagendet holdes i opplag utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagende;
4. en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende ved innkjøp av varer eller ved innsamling av opplysninger for foretagendet;
5. en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende for reklame, meddelelse av opplysninger, vitenskapelig forskning eller lignende virksomhet som i forhold til foretagendet er av forberedende art eller utgjør en hjelpevirksomhet.

(4) En person som i en Kontraherende Stat utøver virksomhet på vegne av et foretagende i den annen Kontraherende Stat — med unntagelse av en uavhengig representant som omhandlet i punkt (5) — skal anses for å være et fast driftssted i den førstnevnte stat. Det forutsettes at han i denne stat har fullmakt til å avslutte kontrakter på vegne av foretagendet og vanligvis utøver denne fullmakt der, samt at hans virksomhet ikke innskrenker seg til innkjøp av varer eller ting for foretagendet.

(5) Et foretagende i en Kontraherende Stat skal ikke anses for å ha et fast driftssted i den annen Kontraherende Stat bare av den grunn at det avslutter forretninger i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller en annen uavhengig mellomman, såfremt disse personer opptre innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

(6) Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat, kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat, eller som avslutter forretninger i denne stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører i og for seg ikke at et av disse selskaper blir fast driftssted for det annet.

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Marokko av 5. mai 1972.

Kapittel III

SKATTEGGING AV INNTEKTER

ARTIKKEL 6

Inntekt av fast eiendom

- (1) Inntekt av fast eiendom kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor eiendommen ligger.
- (2) 1. Uttrykket «fast eiendom» skal — med forbehold av bestemmelsene i underavsnitt 2 nedenfor — defineres i overensstemmelse med lovgivningen i den Kontraherende Stat hvor vedkommende eiendom ligger.
2. Uttrykket «fast eiendom» skal under enhver omstendighet omfatte tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i landbruks- og skogbruksbedrifter, rettigheter som er undergitt privatrettens forskrifter om fast gods og rett til faste og varierende ytelser som vederlag for utnyttelse av, eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre grunnherligheter; skip og luftfartøyer anses ikke som fast eiendom.
- (3) Bestemmelsene i punkt (1) får anvendelse på inntekt ved direkte bruk, utleie og ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.
- (4) Bestemmelsene i punkt (1) og (3) får også anvendelse på inntekt av fast eiendom når den tilhører et foretagende og når den benyttes ved utøvelse av fritt yrke.

ARTIKKEL 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

- (1) Fortjeneste som oppbæres av et foretagende i en Kontraherende Stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretandet utøver forretningsvirksomhet i den annen Kontraherende Stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretandet utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den sistnevnte stat, men bare så meget av den som kan tilskrives det faste driftssted.
- (2) Når et foretagende i en Kontraherende Stat utøver forretningsvirksomhet i den annen Kontraherende Stat gjennom et fast driftssted der, skal det i hver av de Kontraherende Stater tilskrives vedkommende faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet, hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår og opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er.
- (3) Ved beregningen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som foretandet har pådratt seg i anledning av det faste driftssted, herunder innbefattet generalomkostninger som gjelder tjenester til fordel for dette faste driftssted, uansett om de er påløpet i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.
- (4) Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Marokko av 5. mai 1972.

Denne bestemmelse kan ikke tolkes således at den er til hinder for at en Kontraherende Stat ved beregningen av den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted når dette ligger i denne stat, tar med inntekt som skriver seg fra aksjer, fordringer, rettigheter eller annen eiendom som reelt er knyttet til den forretningsvirksomhet som drives gjennom det faste driftssted.

(5) Uttrykket «fortjeneste» i denne artikkel omfatter inntekter som oppbæres av et medlem ved deltagelse i et interessentskap.

ARTIKKEL 8

Skipsfart og luftfart

(1) Fortjeneste ved driften av skip eller luftfartøyer i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete.

(2) Hvis den virkelige ledelse for et skipsfartsforetagende har sitt sete ombord i et skip, skal ledelsen anses utøvet i den Kontraherende Stat hvor skipets hjemstedshavn ligger.

(3) Fortjeneste ved driften av skip eller luftfartøyer i internasjonal fart som oppbæres av slike foretagender ved deltagelse i en «pool», et felles foretagende eller et internasjonalt organ for slik drift, skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete.

(4) Bestemmelsene i punkt (1) og (3) får bare anvendelse på fortjeneste som oppbæres av det norske, danske og svenske luftfartskonsortium, SCANDINAVIAN AIRLINES SYSTEM (SAS) for den andel som tilfaller den norske deltager i det nevnte konsortium, DET NORSKE LUFTFARTSELSKAP A/S.

ARTIKKEL 9

Foretagender med fast tilknytning til hverandre

I tilfelle hvor

1. et foretagende i en Kontraherende Stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i den annen Kontraherende Stat, eller
2. samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i en Kontraherende Stat og et foretagende den annen Kontraherende Stat, skal følgende gjelde:

Hvis det i slike tilfelle mellom de to foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres innbyrdes kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært anvendt mellom uavhengige foretagender, skal enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt ett av de to foretagender, men i kraft av disse vilkår ikke er tilfalt dette, kunne medregnes i og skattlegges sammen med dette foretagendes fortjeneste.

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Marokko av 5. mai 1972.

ARTIKKEL 10

Dividender

(1) Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende Stat til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

(2) Slike dividender kan imidlertid også skattlegges i den Kontraherende Stat hvor selskapet som utdeler dividendene er hjemmehørende og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skattesats som således anvendes må ikke overstige 15 prosent av dividendenes bruttobeløp.

Dette punkt berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår det overskudd hvorav dividendene utdeles.

(3) Uttrykket «dividender» betyr avkastning av aksjer, gevinstandelsbevis, bergverksaksjer, stifterandeler eller andre rettigheter, som ikke er gjeldsfordringer, så vel som avkastning av andre selskapsrettigheter som er likestillet med avkastning av aksjer ved skattelovgivningen i den Kontraherende Stat hvor det selskap som foretar utdelingen er hjemmehørende.

(4) Bestemmelsene i punkt (1) og (2) gjelder ikke når mottageren av dividendene er bosatt i en Kontraherende Stat og opprettholder et fast driftssted i den annen Kontraherende Stat hvor selskapet som utdeler dividendene er hjemmehørende og de aksjer hvorav dividendene utdeles, reelt er knyttet til den forretningsvirksomhet som utøves gjennom dette faste driftssted. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

(5) Hvor et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat, oppbærer fortjeneste eller inntekt fra den annen Kontraherende Stat, kan den sistnevnte stat ikke skattlegge dividender, utdelt av selskapet til personer som ikke er bosatt i denne stat. Den sistnevnte stat kan heller ikke pålegge selskapet noen skatt av ikke-utdelt overskudd. Reglene foran gjelder selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd helt eller delvis består av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra den sistnevnte stat.

ARTIKKEL 11

Renter

(1) Renter som skriver seg fra en Kontraherende Stat og utbetales til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

(2) Slike renter kan imidlertid også skattlegges i den Kontraherende Stat hvor de skriver seg fra, og i henhold til lovgivningen i denne stat. Den skattesats som således anvendes, må dog ikke overstige 10 prosent av rentenes bruttobeløp.

(3) Uttrykket «renter» betyr inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsbrev, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller om de innebærer rett til andel i gevinst, og gjeldsfordringer ellers av enhver art, så vel som all annen inntekt som i henhold til skattelovgivningen i den stat som inntekten skriver seg fra er likestillet med inntekt av utlånt kapital.

(4) Bestemmelsene i punkt (1) og (2) gjelder ikke når mottageren av rentene er bosatt i en Kontraherende Stat og opprettholder i den annen Kontraherende Stat, hvor rentene skriver seg fra, et fast driftssted, såfremt den gjeldsfordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til den forretningsvirksomhet som utøves gjennom dette faste driftssted. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Marokko av 5. mai 1972.

(5) Renter skal anses for å skrive seg fra en Kontraherende Stat når betaleren er denne stat selv, en av den regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, eller en person bosatt i denne stat. Hvis den person som betaler rentene — uansett om han er bosatt i en Kontraherende Stat — opprettholder et fast driftssted i en Kontraherende Stat, skal rentene anses for å skrive seg fra denne Kontraherende Stat, når gjelden er pådratt i anledning av driftsstedet og dette utreder rentene.

(6) Når det betalte rentebeløp — på grunnlag av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemand og sett i relasjon til den gjeldsfordring som det erlegges for — overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av betalingene vedbli å være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de Kontraherende Stater under hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

ARTIKKEL 12

Royalties

(1) Royalties som skriver seg fra en Kontraherende Stat og utbetales til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

(2) Slike royalties kan imidlertid også skattlegges i den Kontraherende Stat hvor de skriver seg fra, og i henhold til lovgivningen i denne stat. Den skattesats som således anvendes, må dog ikke overstige 10 prosent av royaltyens bruttobeløp.

(3) Uttrykket «royalties» betyr betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av eller retten til å bruke hvilken som helst opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder innbefattet kinematografiske filmer eller filmer for fjernsynsutsendelse, patenter, varemerker, tegninger eller modeller, planer, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for bruken av eller retten til å bruke landbruksmessig, industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr, som ikke består av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, eller for opplysninger om landbruksmessige, industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer, så vel som vederlag for forskning av økonomisk eller teknisk art.

(4) Bestemmelsene i punkt (1) og (2) gjelder ikke når mottageren av royaltyen er bosatt i en Kontraherende Stat og opprettholder i den annen Kontraherende Stat, hvor royaltyen skriver seg fra, et fast driftssted, såfremt den rettighet eller eiendom som foranlediger royaltyen reelt er knyttet til den forretningsvirksomhet som utøves gjennom dette faste driftssted. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

(5) Royalties skal anses for å skrive seg fra en Kontraherende Stat når betaleren er denne stat selv, en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter eller en person som er bosatt i denne stat. Hvis den person som betaler royalties — uansett om han er bosatt i en Kontraherende Stat — opprettholder et fast driftssted i en Kontraherende Stat, skal slike royalties anses for å skrive

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Marokko av 5. mai 1972.

seg fra denne Kontraherende Stat når forpliktelsen til å betale royalties er pådratt i anledning av driftsstedet og dette utreder de nevnte royalties.

(6) Når det betalte royalty-beløp — på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemann og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for — overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av vederlaget vedbli å være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de Kontraherende Stater under hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

ARTIKKEL 13

Formuesgevinst

(1) Gevinst ved avhendelse av fast eiendom, som definert i artikkel 6, punkt (2), kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor slik eiendom ligger.

(2) Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en Kontraherende Stat har i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat. Dette gjelder også løsøre som hører til en fast innretning som en person bosatt i en Kontraherende Stat har i den annen Kontraherende Stat for utøvelse av fritt yrke. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretagendet) eller av fast innretning som nevnt.

(3) Uansett bestemmelsene i punkt (2), skal gevinst ved avhendelse av skip eller luftfartøyer drevet i internasjonal fart og løsøre knyttet til driften av slike sip eller luftfartøyer, bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat som etter reglene i artikkel 8 tilkommer retten til å skattlegge fortjenesten ved utøvelse av slik virksomhet.

(4) Gevinst ved avhendelse av enhver annen eiendom enn omhandlet i punkt (1), (2) og (3), skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor avhenderen er bosatt.

ARTIKKEL 14

Fritt yrke

(1) Inntekt som en person bosatt i en Kontraherende Stat erverver gjennom utøvelse av et fritt yrke eller ved annen selvstendig virksomhet av lignende karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Slik inntekt kan imidlertid skattlegges i den annen Kontraherende Stat i følgende tilfelle:

1. hvis vedkommende i den annen Kontraherende stat vanligvis råder over en fast innretning som tjener utøvelsen av hans virksomhet, men bare så meget av inntekten som kan tilskrives denne faste innretning; eller
2. hvis vedkommende utøver sin virksomhet i den annen Kontraherende Stat i et eller flere tidsrom — herunder inåbefattet normale arbeidsavbrytelser — som tilsammen overstiger 183 dager i løpet av kalenderåret.

(2) Uttrykket «fritt yrke» omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, undervisningsmessig eller pedagogisk art — så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Marokko av 5. mai 1972.

ARTIKKEL 15

Lønnsarbeid

(1) Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 18 og 19, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en Kontraherende Stat, mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre arbeidet er utført i den annen Kontraherende Stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelsen som skriver seg fra dette skattlegges i den sistnevnte stat.

(2) Uansett bestemmelsene i punkt (1), kan godtgjørelse som en person bosatt i en Kontraherende Stat, mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen Kontraherende Stat, bare skattlegges i den førstnevnte stat, forutsatt at:

1. mottageren oppholder seg den annen stat i et eller flere tidsrom, herunder innbefattet normale arbeidsavbrytelser, som tilsammen ikke overstiger 183 dager i løpet av vedkommende kalenderår; og
2. godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av, en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat, og
3. godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller en fast innretning som arbeidsgiveren opprettholder i den annen stat.

(3) Bestemmelsene i punkt (1) og (2) får anvendelse på godtgjørelse som utbetales av en av de Kontraherende Stater, en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, til en fysisk person som er bosatt i den annen Kontraherende Stat som vederlag for utført arbeid.

Når imidlertid slik godtgjørelse ikke er undergitt beskatning i den stat hvor mottageren er bosatt, forbeholdes beskatningen den stat som utreder betalingen.

(4) Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, kan godtgjørelse for lønnsarbeid utført ombord i —

1. et skip i internasjonal fart skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete;
2. et luftfartøy i internasjonal fart og et luftfartøy som drives av konsortiet SCANDINAVIAN AIRLINES SYSTEM (SAS), som omhandlet i artikkel 8, punkt (4), bare skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den som mottar den nevnte godtgjørelse er bosatt.

ARTIKKEL 16

Styregodtgjørelse

Styregodtgjørelse og annet lignende vederlag som oppebæres av en person bosatt i en Kontraherende Stat, i egenskap av medlem av styret eller representantskapet i et selskap som er hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

ARTIKKEL 17

Opptredende kunstnere og idrettsmenn

(1) Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, kan inntekt som f. eks. skuespillere, filmskuespillere, kunstnere i kringkasting eller fjernsyn og musikere, så vel som profesjonelle idrettsmenn erverver ved personlig virksomhet i denne egenskap, skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den nevnte virksomhet er utøvet.

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Marokko av 5. mai 1972.

(2) Uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, gjelder den regel som er fastsatt i punkt (1) i denne artikkel, likeledes inntekt som erverves av personer som driver eller arrangerer slik virksomhet som der er omhandlet.

(3) Bestemmelsene i punkt (1) og (2) gjelder ikke inntekt av virksomhet utøvet i en Kontraherende Stat av institusjoner uten ervervsmessig formål som er hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat eller av medlemmer av deres personale, med mindre de sistnevnte opptrer for egen regning.

ARTIKKEL 18

Pensjoner

Pensjoner og annen lignende godtgjørelse som skriver seg fra en Kontraherende Stat og utbetales til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat som vederlag for tidligere lønnsarbeid, skal bare kunne skattlegges i den sistnevnte stat.

ARTIKKEL 19

Forskere og studenter

(1) Godtgjørelse som oppebæres av en fysisk person som er, eller tidligere var, bosatt i en Kontraherende Stat og oppholder seg midlertidig i den annen Kontraherende Stat utelukkende for å drive sine studier på et høyere nivå eller for å utføre vitenskapelig forskning der ved et universitet, en annen høyere undervisningsanstalt eller vitenskapelig forskningsinstitusjon i løpet av et tidsrom som ikke overstiger to år, skal bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat.

(2) Pengebeløp som mottas av en student, lærling eller praktikant som er, eller tidligere var, bosatt i en Kontraherende Stat og oppholder seg i den annen Kontraherende Stat utelukkende for å drive sine studier eller for å få opplæring der, til bestridelse av utgiftene til opphold, studier eller opplæring, kan ikke skattlegges i den sistnevnte stat.

(3) Godtgjørelse som oppebæres av en student eller forretningslærling som er, eller tidligere var, bosatt i en Kontraherende Stat som vederlag for lønnsarbeid som utføres i den annen Kontraherende Stat, kan ikke skattlegges i den sistnevnte stat, forutsatt at slikt lønnsarbeid har direkte sammenheng med hans studier eller opplæring eller at han har påtatt seg dette utelukkende på grunn av sitt underhold.

ARTIKKEL 20

Inntekt som ikke er uttrykkelig omhandlet

Inntekter som tilfaller en person bosatt i en Kontraherende Stat, og som ikke er uttrykkelig omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal bare kunne skattlegges i denne Kontraherende Stat.

Kapittel IV

SKATTELEGGING AV FORMUE

ARTIKKEL 21

Formue

(1) Formue som består av fast eiendom, slik som definert i artikkel 6, punkt 2, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor eiendommen ligger.

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Marokko av 5. mai 1972.

(2) Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted for et foretagende, eller som består av løsøre knyttet til en fast innretning som tjener utøvelsen av et fritt yrke, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor det faste driftssted eller den faste innretning befinner seg.

(3) Formue som består av skip eller luftfartøyer som anvendes i internasjonal fart og løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøyer, skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat som etter bestemmelsene i artikkel 8 tilkommer retten til å skattlegge fortjenesten ved utøvelsen av slik virksomhet.

(4) Alle andre deler av formue som tilhører en person bosatt i en Kontraherende Stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

Kapittel V

BESTEMMELSER TIL UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING

ARTIKKEL 22

Fordelingsmetode

(1) For så vidt angår personer bosatt i Norge, unngås dobbeltbeskatningen på følgende måte:

1. Inntekt som skriver seg fra Marokko — bortsett fra inntekt som er omhandlet i underavsnitt 2 nedenfor — og formue som befinner seg i Marokko, og som kan skattlegges i denne stat i samsvar med de foranstående artikler, skal være unntatt fra norsk skatt. Denne fritagelse begrenser ikke Norges rett til ved fastsettelsen av skattesatsen og de norske sosialtrygdavgifter å medregne inntekt og formue som således blir unntatt.

Med hensyn til dividender, som definert i artikkel 10, punkt 3, gjelder den første setning foran bare når dividendene utdeles av et aksjeselskap hjemmehørende i Marokko til et aksjeselskap hjemmehørende i Norge som innehar direkte minst 10 prosent av den stemmeberettigede kapital i det førstnevnte selskap. De forannevnte aksjer eller andeler i det marokkanske selskap er på de samme vilkår unntatt fra norsk formuesskatt.

2. Skatt som er oppkrevet i Marokko i samsvar med bestemmelsene i denne overenskomst, skal godskrives mot skatt som Norge pålegger de følgende inntekter:

- (a) dividender som ikke er omhandlet i underavsnitt 1;
- (b) renter som omhandlet i artikkel 11;
- (c) royalties som omhandlet i artikkel 12.

3. Med hensyn til den godskrivning som er omhandlet i punkt (1), underavsnitt 2 (a) ovenfor, gjelder følgende:

For så vidt dividendene unntas fra skatt eller skattlegges med en lavere sats enn fastsatt i artikkel 10, punkt (2), underavsnitt 2, med sikte på å fremme Marokkos økonomiske utvikling, skal det marokkanske skattebeløp som blir å godskrive være 15 prosent av de nevnte dividenders bruttobeløp.

4. Med hensyn til den godskrivning som er omhandlet i punkt (1), underavsnitt 2 (b) ovenfor, gjelder følgende:

For så vidt rentene unntas fra skatt eller skattlegges med en lavere sats enn fastsatt i artikkel 11, punkt 2, med sikte på å fremme Marokkos økonomiske utvikling, skal det marokkanske skattebeløp som blir å godskrive være 10 prosent av de nevnte renters bruttobeløp; når imidlertid de nevnte renter utredes av

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Marokko av 5. mai 1972.

de institusjoner som er nevnt i sluttprotokollen, skal det marokkanske skattebeløp som blir å godskrive være 15 prosent.

(2) For så vidt angår personer bosatt i Marokko, unngås dobbeltbeskatningen på følgende måte:

1. Når en person bosatt i Marokko oppebærer inntekt som ikke er omhandlet i underavsnitt 2 nedenfor og som kan skattlegges i Norge i samsvar med bestemmelsene i denne overenskomst, skal Marokko unnta slik inntekt fra beskatning. Ved beregningen av skatten av vedkommende persons gjenværende inntekt, kan dog den samme skattesats brukes som ville ha kommet til anvendelse hvis den førstnevnte inntekt ikke var blitt unntatt.
2. Med hensyn til inntekter som er omhandlet i artiklene 10, 11 og 12 ovenfor, kan Marokko i henhold til bestemmelsene i sin interne lovgivning, medregne dem i grunnlaget for de skatter som er nevnt i artikkel 2, men innrømmer i det skattebeløp som gjelder disse inntekter, og begrenset til dette beløp, et fradrag som tilsvare det skattebeløp som Norge forskuddsvis har oppkrevet av de samme inntekter.

Kapittel VI

SÆRLIGE BESTEMMELSER

ARTIKKEL 23

Ikke-diskriminering

(1) Statsborgere av en Kontraherende Stat skal i den annen Kontraherende Stat ikke være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som har sammenheng hermed, som er annerledes eller mere tyngende enn den som den annen stats borgere er, eller måtte bli, pålagt under samme forhold.

(2) Beskatningen av fast eiendom, et fast driftssted eller en fast innretning som et foretagende eller en person bosatt (hjemmehørende) i en Kontraherende Stat har i den annen Kontraherende Stat, skal ikke i denne stat være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender eller personer bosatt (hjemmehørende) i denne stat som utøver samme virksomhet.

Det gjelder følgende særregler:

- (a) ved beregningen av inntekt som skriver seg fra fast eiendom som en person bosatt i en Kontraherende Stat har i den annen Kontraherende Stat, skal det innrømmes fradrag for utgifter pådratt i anledning av driften og vedlikeholdet av eiendommen etter de samme regler som gjelder for personer bosatt i den sistnevnte stat; renter av gjeld som er pådratt for det samme formål skal likeledes innrømmes fratrukket etter de samme regler;
- (b) ved beregningen av formue som omhandlet i artikkel 21, punkt (1) og (2), skal det innrømmes fradrag for gjeld som er pådratt i anledning av en fast eiendom, et fast driftssted eller en fast innretning.

Bestemmelsen i dette punkts første avsnitt skal ikke tolkes slik at den forplikter en Kontraherende Stat til å innrømme personer bosatt i den annen Kontraherende Stat slike personlige skattefradrag, fritagelser og nedsettelser på grunn av personlige forhold eller forsørgelsesbyrde, som den innrømmer personer bosatt på dens eget område.

Denne bestemmelse er heller ikke til hinder for at en Kontra-

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Marokko av 5. mai 1972.

herende Stat kan skattlegge den samlede fortjeneste som tilskrives et fast driftssted, når dette opprettholdes i denne stat av et selskap hjemmehørende i den annen stat, med den sats som er fastsatt i den førstnevnte stats interne lovgivning. Det forutsettes at denne skattesats ikke overstiger den høyeste sats som kommer til anvendelse på det samlede overskudd eller den del av overskuddet som ikke blir utdelt av selskaper hjemmehørende i den førstnevnte stat.

(3) Foretagender i en Kontraherende Stat hvis kapital helt eller delvis, direkte eller indirekte, eies eller kontrolleres av en eller flere personer som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som er annerledes eller mere tyngende enn den som lignende foretagender i den førstnevnte stat er, eller måtte bli, undergitt.

(4) Bestemmelsen i punkt (1) skal ikke tolkes slik at den forplikter Norge til å innrømme marokkanske statsborgere, som ikke er født i Norge av norske foreldre, den særskilte skattelettelse som i henhold til § 22 i den norske skattelov for landet og § 17 i den norske skattelov for byene, tilstås norske statsborgere og personer med norsk innfødsrett.

(5) Uttrykket «beskatning» betyr i denne artikkel skatter av enhver art og betegnelse.

ARTIKKEL 24

Frengangsmåten ved inngåelse av gjensidige avtaler

(1) Når en person bosatt i en Kontraherende Stat mener at tiltak som er truffet i den ene eller i begge Kontraherende Stater i forhold til ham medfører, eller vil medføre, en beskatning som ikke er i samsvar med denne overenskomst, kan han innbringe saken for den kompetente myndighet i den Kontraherende Stat hvor han er bosatt. Dette kan skje uansett den klagerett som måtte være hjemlet i de nevnte staters nasjonale lovgivning.

(2) Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å treffe en tilfredsstillende avgjørelse, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen Kontraherende Stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er i samsvar med denne overenskomst.

(3) De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å fjerne dobbeltbeskatning i tilfelle som ikke er omhandlet i overenskomsten.

(4) De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å treffe avtale som nevnt i de foranstående punkter og om ethvert annet formål som er omhandlet i denne overenskomst.

ARTIKKEL 25

Utvexling av opplysninger

(1) De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal utveksle slike opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst. Alle opplysninger som utveksles på denne måte, skal behandles som hemmelige og ikke åpen-

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Marokko av 5. mai 1972.

bares for andre personer eller myndigheter enn de som har til oppgave å utligne eller innfordre de skatter som overenskomsten gjelder, herunder også avgjørelse av klagesaker ved dømmende myndighet.

(2) Bestemmelsene i punkt (1) skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en Kontraherende Stat forpliktelse til:

1. å sette verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen Kontraherende Stats lovgivning eller administrative praksis;
2. å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen Kontraherende Stats lovgivning eller administrative praksis;
3. å gi opplysninger som ville åpenbare en kommersiell, industriell eller yrkesmessig hemmelighet eller en forretningsmetode eller informasjoner hvis åpenbaring ville stride mot almene interesser (ordre public).

ARTIKKEL 26

Diplomatiske og konsulære tjenestemenn

(1) Intet av det som er fastsatt i nærværende overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

(2) For så vidt inntekt eller formue ikke er undergitt beskatning i mottagerstaten på grunn av skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler, skal beskatningsretten være forbeholdt senderstaten.

(3) I relasjon til denne overenskomst anses medlemmer av en diplomatisk eller konsulær representasjon for en Kontraherende Stat som er stasjonert i den annen Kontraherende Stat eller i en tredje stat og er statsborgere av senderstaten for å være bosatt i denne stat, forutsatt at de der er undergitt de samme forpliktelser med hensyn til skatter av inntekt og formue som personer bosatt i denne stat.

(4) Nærværende overenskomst gjelder ikke internasjonale organisasjoner, deres organer eller deres tjenestemenn og heller ikke personer som er medlemmer av en diplomatisk eller konsulær representasjon for en tredje stat, når disse befinner seg på en Kontraherende Stats område og hverken i den ene eller den annen Kontraherende Stat anses for å være bosatt når det gjelder skatter av inntekt eller formue.

ARTIKKEL 27

Territorial utvidelse

(1) Denne overenskomst kan utvides, enten i sin helhet eller med nødvendige endringer, til å omfatte enhver del av Norges territorium som uttrykkelig er unntatt fra overenskomstens anvendelsesområde i henhold til bestemmelsen i artikkel 3, punkt (1), 2, og hvor det utskrives skatter som har samme karakter som dem som denne overenskomst gjelder. En slik utvidelse skal ha virkning fra det tidspunkt og være underkastet slike endringer og vilkår, herunder

St. prp. nr. 5.

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Marokko av 5. mai 1972.

innbefattet bestemmelser om opphør, som måtte bli avtalt mellom de Kontraherende Stater ved noter som blir å utveksle på diplomatisk vei eller ved en annen fremgangsmåte som tilsvarer deres konstitusjonelle praksis.

(2) Med mindre noe annet blir avtalt mellom de Kontraherende Stater i tilfelle av at overenskomsten blir oppsagt i medhold av artikkel 29, opphører den å ha virkning etter bestemmelsene i den nevnte artikkel for ethvert område som den måtte være utvidet til å omfatte i henhold til nærværende artikkel.

*Kapittel VII***SLUTTBESTEMMELSER****ARTIKKEL 28****Ikrafttredelse**

(1) Denne overenskomst skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene skal utveksles i Rabat så snart som mulig.

(2) Overenskomsten skal tre i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene og den skal ha virkning:

1. med hensyn til skatter som oppkreves ved kilden av inntekter som blir godskrevet eller utbetalt fra og med den første dag i den måned som følger etter den måned utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene finner sted;
2. med hensyn til andre skatter som utlignes på grunnlag av inntektsår som avsluttes etter 1. januar i det år da denne utveksling skjer eller senere.

ARTIKKEL 29**Opphør**

Denne overenskomst skal forbli i kraft på ubestemt tid. Hver av de Kontraherende Stater kan imidlertid fra og med det femte år regnet fra det år da overenskomsten er blitt ratifisert, herunder innbefattet de sistnevnte år, og senest den 30. juni i et kalenderår, oppsi overenskomsten skriftlig og på diplomatisk vei overfor den annen Kontraherende Stat. I tilfelle av slik oppsigelse, får overenskomsten siste gang anvendelse:

1. med hensyn til skatter som oppkreves ved kilden av inntekter som blir godskrevet eller utbetalt senest den 31. desember i oppsigelsesåret;
2. med hensyn til andre skatter som utlignes på grunnlag av inntektsår som avsluttes senest den 31. desember i det samme år.

UTFERDIGET i Rabat, den 5. mai 1972 i to eksemplarer på fransk.

FOR KONGERIKET NORGE: FOR KONGERIKET MAROKKO:
Olav I. L. P. Moltke-Hansen Mustapha Faris

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Marokko av 5. mai 1972.

SLUTTPROTOKOLL

Ved undertegningen av denne overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue som i dag er sluttet mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Marokko, er undertegnede befullmektigede representanter blitt enige om følgende bestemmelser som utgjør en integrerende del av overenskomsten.

De særlige organisasjoner som deltar i Marokkos økonomiske utvikling, som det er henvist til i artikkel 22, punkt (1), underavsnitt 4, er følgende:

- Nasjonalkassen for jordbrukskreditt;
 - Fondet for kommunale hjelpemidler;
 - Det marokkanske fosfat-direktorat;
 - Det nasjonale elektrisitets-direktorat;
 - Regionale direktorater til fremme av jordbruket;
 - Kontoret for undersøkelse og utnyttelse av bergverksdrift;
 - Kontoret for planleggelse og utnyttelse av industrivirksomhet;
 - Det statlige marokkanske turistdirektorat;
 - Det statlige jernbanedirektorat;
 - Direktoratet for handel og eksport;
 - Inspektoratet for lasting og lossing av skip på Casablancas havn;
 - Marokkos hypotekasse;
 - Nasjonalbanken for økonomisk utvikling;
 - Den centrale folkebank;
 - Marokko-Kjemi;
 - SEPYK (Selskapet for utnyttelse av pyrotin i Ketara);
 - S.E.F.E.R.I.F. (Selskapet for utnyttelse av jern i Rif);
 - C.O.T.E.F. (Tekstilkonsortiet i Fès);
 - S.C.P. (Det marokkanske petroleumselskap);
 - SAMIR (Det marokkansk-italienske raffineringsaksjeselskap);
 - COMANAV (Det marokkanske skipsfartselskap);
 - RAM (Det kongelige marokkanske luftfartselskap);
 - LIMADET (Skipsfartsrutene i Gibraltarstredet).
-
-